

خصوصی سازی نهاد بخش صنعت قابلیت دارد

ایرج ندیمی:

روند بررسی ابهامات و ایرادات برنامه تصریح کرد: در بیان کارکرد پارلمانی با شورای نگهبان، بسیاری از اوقات اعضای شورای نگهبان به کمیسیون اقتصادی می آمدند و دلایل ما را در باب برخی موارد لایحه برنامه می شنیدند که آنها می گفتند ما این موارد را در مقام شورای نگهبان رد می کنیم، اما اگر به مجمع تشخیص مصلحت نظام دهید، در آنجا با آن موافق خواهیم بود، چون در قالب قانون اساسی و شرع این مسئله قابل قبول نیست، اما اگر مثلاً سرمایه گذاری خارجی را به مجمع بفرستید ما هم موافق خواهیم بود و دلیلشان این است که در آنجا به موضوعات در چهارچوب مصلحت نگاه می کنیم نه انطباق. بنابراین معتقدم اگر مجلس به این موضوع (اصلاح لایحه برنامه) ورود پیدا نمی کرد، دستاورد بیشتری داشت، اما در حال حاضر بعضی از موارد را پاسخ نداده و برخی دیگر را به دولت ارجاع داده است. برخی از نمایندگان دارای تجربیات ویژه هستند مثلاً درباره شعار اقتصادی دولت گرای، خوب من مثل آقای دانش جعفری چنین شعاری نمی دهم کمالاتیکه موافقان این شعار، هم این را قبول کرده اند و آقای دانش جعفری و آقای باهنر را در زمینه ی چنین شعاری یکی نمی دانند، زیرا برخی افراد اجرایی تر و پارلمانی ترند، در مقابل بعضی از دوستان در مجلس

تجربیات اقتصادی و یا پارلمانی چندان خوبی ندارند و صرفاً یک سیاسی را از عوام و خواص گرفته اند و می خواهند اجرایی اش کنند، اما نمی توانند.

وی در توضیح مطلب بالا گفت: من در بحث انتخاب آقای مقارم می گفتم که هر چه عاملین دانشگاه و اجرا یا یکدیگر ارتباط برقرار کنند، جواب بیشتر خواهیم گرفت، دانشگاهیان و مدیران اجرایی به خودی خود نمی توانند کارایی داشته باشند، متأسفانه بسیاری از نظریات اقتصادی در کشورمان ترجمه یی هستند و نظریات استناداری به نام اسلام هنوز به شکل منسجم و مانفست وجود ندارد.

ندیمی با اشاره به ماهیت قانون اساسی کشور ایران داشت: قانون اساسی از مفاهیم کشور، اسلام، نظام، جمهوریت و مانند این، تعریف خاص و ویژه دارد و این بسیار بی نظیر است، اما در بحث مواردی چون انحصارات و یا اصل ۴۴ متأثر از نگاهی است که ما ۲۵ سال پیش داشتیم، البته آن نگاه در جای خودش درست بوده است، اما الان چرا نباید در قانون اساسی بازنگری کنیم در حالی که هیچگونه منع شرعی و قانون اساسی نداریم و حتی در قانون اساسی، بازنگری در آن نیز پیش بینی شده است، لذا چرا این جرات را به خرج نمی دهیم و به قولی تکلیف اسلام و حسین را مشخص نمی کنیم. عضو فراکسیون اقلیت مجلس افزود: ما در بررسی برنامه راه حل ارائه ندادیم، بلکه در برخی موارد به جای رفع ابهام و آوردن مصادیق مورد نیاز، صورت مسئله را حذف کردیم، برخی از نمایندگان در بررسی موضوعات مختلف معتقدند که اصلاً نظری ندیم، چون می ترسند منتهم شوند و یا اینکه نظرشان را طوری می دهند که به راه حل تبدیل نمی شود، بعضی از دوستان هم معتقد به کار کردن با مجمع تشخیص مصلحت نیستند و تنها کارکردن با شورای نگهبان را برمی تابند، اما من چنین اعتقادی ندارم، مجلس باید بتواند با همه نهادهای پیش بینی شده در قانون کار کند. تاکید بر بررسی برنامه در مجلس به جای مجمع تشخیص مصلحت نظام به خاطر وجود راهکار قانونی اصلاحیه از سوی مجلس و دولت در صورت حذف مواردی از برنامه بود، به همین دلیل مجلس ترجیح داد با شورای نگهبان کار کند تا مجمع تشخیص مصلحت نظام.

ندیمی با بیان این که مجمع تشخیص مصلحت نظام تاکنون روزآمد کار کرده است و نمی توان متهمش کرد که چیزی را که می نویسد، بعد به درد نمی خورد، تصریح کرد: اصلاح فرض کنیم که این طور باشد! اساساً برای قانون نویسی و قانون گذاری راه گریز بسیار وجود دارد، مثلاً در مورد خصوصی سازی که الان مورد بحث است، در حالی که این موضوع از برنامه اول توسعه در برنامه اجرایی شده است.

ایرج ندیمی، نماینده مردم لاهیجان در دوره ششم و هفتم مجلس شورای اسلامی با تاکید بر نگاه نقادانه و کارشناسی قبل از قانون شدن برنامه چهارم، بحث را با این پرسش که اساساً از برگشت لایحه برنامه چهارم از مجمع تشخیص مصلحت نظام به مجلس هفتم چه عایدی نصیب مجلس شورای اسلامی شده، آغاز کرد و افزود: قرار بود مجلس و بعضی از افراد مؤثر با برگشت این لایحه بخشی از انتظارات مردم را پاسخ دهند که این مسئله محقق نشد، مجلس در حقیقت آن مواردی که مجمع تشخیص مصلحت نظام می توانست تشخیص و یا نظر دهد به ارایه لایحه از سوی دولت موکول کرد.

مخبر کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی برگشت لایحه از مجمع تشخیص را از دیدگاه صنفی برای مجلس موفقیت دانست و اظهار داشت: چرا که لایحه برنامه را مجلس به تنهایی بررسی کرد، اما از دیدگاه انتظارات، موفقیتی نداشتیم؛ برگشت لایحه به این معنا بود که دستاوردهای جدیدی را تقدیم دولت و ملت کنیم و یا بخشی از شعارها و انتظاراتی که به حق براساس مشکلات مردم ایجاد کردیم، خواستیم براساس برنامه پنج ساله چهارم، سیاست ها دست خودمان باشد که بودجه ها را براساس آن بنویسیم، اما آیا این مسئله انجام شد؟ که باید بگویم از نظر من به عنوان یک آدم معمولی خیر!

وی در پاسخ به اینکه انتظارات مردم از نظر شما چیست؟ گفت: هر مجلس و دولتی قبل از تشکیل، شعارهایی می دهد که به دنبالش انتظاراتی را به وجود می آورد و مجلس هفتم هم مثل سایر مجالس، هنگام شکل گیری اش برای مردم انتظاراتی مثل تجدید نظر در خصوصی سازی، کاهش گرانی و تعامل بین دولت و مجلس، که هر کدام می تواند به شمار تبدیل شود، بر فرض در خصوص ثابت شدن نرخ بنزین دوستانی در مجلس صحبت می کنند، خوب در این باره شعاری از قبل بوده و الان می خواهد تحقق یابد، ولی اگر از چرایی و چگونگی این مسئله سؤال شود ممکن است به پاسخ های متناقض و متفاوت برخورد کنید.

ندیمی با اشاره به نتایج به دست آمده از بررسی برنامه چهارم در مجلس، اظهار داشت: هر چند نه بگویم توافق پنهانی با دولت داشتیم تا در موارد حذفی لایحه ارایه کند و یا دولت را ملزم به ارایه لایحه کنیم، اینها دستاورد نیست، بلکه هاله ای از ابهام است.

عضو فراکسیون اقلیت مجلس گفت: از دیدگاه یک منتقد و کارشناس محلی نه یک نماینده پارلمان که وظیفه دفاع از همکاران را دارم می گویم که ما در محدوده انتظارات به اهدافمان نرسیدیم، یعنی منتظریم تا بعد از این لویجی بیاید تا براساس آنها شاید بتوانیم بخشی از انتظارات که عموماً هم اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی است را جامعه عمل ببوشانیم.

عضو هیات ریسه کمیسیون اقتصادی مجلس در پاسخ به اینکه حذف ها در برنامه چهارم چه پیامی دارد؟ تصریح کرد: سؤال همین است که این لایحه اگر عیناً در مجمع می ماند جواب بیشتری پیدا نمی کرد؟ شاید مجمع را تحریک می کردیم که زودتر (در خصوص اصل ۴۴ قانون اساسی) تصمیم بگیرد، یکی از دلایلی که باعث تصمیم گیری سریع مجلس درباره برنامه شد، تنظیم لایحه بودجه سال ۸۴ بود که قبل از آن باید لایحه برنامه به تصویب می رسید، خوب مگر نمی شد همین فشاری که دولت و مجلس با هم درک کردند بین مجلس، دولت و مجمع باشد.

وی گفت: مجمع تشخیص مصلحت نظام می تواند در قانون اساسی بازنگری، تفسیر و با در رابطه با مصادیق و انعطاف پذیری قانون حرفی داشته باشد و از آنجا که حرف از تغییر قانون اساسی نیست بلکه بیشتر از مقوله تفسیر صحبت به میان آمده است، مجمع تشخیص مصلحت نظام از جایگاه مشاوره برای مقام معظم رهبری و براساس اصل ۱۱۲ قانون اساسی می تواند این کار را انجام دهد، بنابراین اگر برنامه در مجمع می ماند سبک، نتایج رسیدگی و اثر بخشی برنامه نسبت به حذف موادی از آن در مجلس کاراتر بود.

ندیمی با اشاره به دیدگاههای شورای نگهبان در

وی در ادامه خاطر نشان کرد: یکی از مشکلات ما این است که با ترکیب‌ها نظارت هم عوض می‌شود، بخشی از عملکرد مجمع تشخیص مصلحت نظام در ارتباط با آیین نامه‌اش است، خوب آیین نامه داخلی در مجمع هم قابل تغییر است، می‌توان براساس تعریف و تحلیلی، آیین نامه را عوض کرد، کمالاتی که تاکنون سابقه نداشته چیزی که مجلس به مجمع می‌فرستد، برگردانده شود، اما بالاخره به این مسئله رسیدند که «اشکال شرعی و قانونی» با «ابهام» متفاوت است ما این مسئله را در بحث دادن رای اعتماد و با عدم اعتماد به وزرا در مجلس چهارم با یک تفسیر جدیدی مواجه شدیم که آقای ناطق نوری و برخی دیگر از دوستان طرحی دادند که از این به بعد به وزرا رای عدم اعتماد می‌دهیم.

مخبر کمیسیون اقتصادی مجلس با تاکید بر بویایی فقه شیعیه، گفت: قانون اساسی هم تبعی از آن است. بنابراین نباید پترسیم از اینکه در قانون اساسی و آیین نامه مجمع تشخیص تغییر صورت گیرد. اساساً حتی شاید راهی پیدا شود که قانون اساسی هم عوض شود، چرا که بسیاری از اصول اقتصادی‌اش دیگر جواب نمی‌دهد.

نماینده مردم لاهیجان در مجلس شورای اسلامی در خصوص اینکه اهداف خصوصی سازی در عمل و در سیستم برنامه ریزی کشور پس از گذشت سالها هنوز در نگاه و تفکر متفاوت است، گفت: هدف از خصوصی سازی کاهش هزینه دولت در بخش شرکت‌های زیان‌ده و آزاد شدن سرمایه این شرکت‌ها از محل فروش شان و استفاده از این سرمایه در بخش هزینه‌های مردم است. با آنکه مدافع خصوصی سازی در کشور هستیم، اما باید گفت که در حال حاضر تنها در بخش صنعت قابلیت این امر وجود دارد و در بخش‌های کشاورزی، گردشگری و توریسم، آموزش، خدمات و تجارت نیازمند سرمایه‌گذاری و دخالت دولت هستیم.

عضو فراکسیون اقلیت مجلس درباره این مطلب که اقتصاد ما مبتنی بر تولید و یا توزیع ثروت است، ابراز داشت: اقتصاد کشور بر توزیع ثروت قرار گرفته است و این را می‌توان از نسبت بودجه‌های جاری به عمرانی فهمید.

وی با بیان اینکه هر اندازه که در بخش‌های تولید، اشتغال و صادرات سرمایه‌گذاری داشته باشیم می‌توان گفت که اقتصادمان به طرف تولید و بازآفرینی در حرکت است. به سرمایه‌گذاری در اقتصاد مولد و تجمیع سرمایه اشاره کرد و افزود: اگر بتوانیم سرمایه‌های داخلی و خارج را منسجم و هدفمند کنیم، موفق خواهیم بود، اما واقعیت این است که در ارتباط با مباحث مربوط به تولید و توزیع ثروت، دامنه‌ای که ما تعریف می‌کنیم متناسفانه به افزایش توزیع ثروت منجر شده است، یعنی ما تولید می‌کنیم که بخوریم، تولید نمی‌کنیم که پس‌انداز و سرمایه‌گذاری داشته باشیم. این نگاه از این جهت که موجب تورم، کسری بودجه، افزایش مطالبات، گسست روابط بین مردم و حکومت و غیره می‌شود، خطرناک است به خصوص آنکه رقابت سیاسی در ایران بر اساس انصاف و عدالت نیست و گروه‌ها در پی حذف هم‌دیگر هستند.

ندیمی در پایان با اشاره به پیوستگی فرهنگ، اقتصاد و سیاست تصریح کرد: متناسفانه به خاطر دخالت سیاست در اقتصاد، اقتصادمان روزمره و مصرفی شده است، هر اندازه سیاست در اقتصاد تعیین کننده شود و تصمیمات اقتصادی به خاطر منافع و اهداف سیاسی شکل گیرد و به اصطلاح مردم‌داری را از نوع به من جلب شو تعریف کنیم، اقتصاد را تحت الشعاع قرار داده‌ایم.